

Tilsælbet netop hos den fattigere Deel af Landbefolkningen, at de kunne ønske deres Børn saa tidligt som muligt ud at tjene, og navnlig uden søgns; blive de i Sognet, saa ville de vel kunne hjælpe sig med det Rubestaaende, naar det kunde indskrænkes til, at Børnene besøgte Skolen nogle faa Gange om Ugen eller Maaneden. Derimod er det virkelig nu for Tiden, som det er, en meget stor Gene. Der er ogsaa indkommet i forrige Samling en stor Mængde Petitioner i den Anledning, nemlig om der maatte blive Confirmation 2 Gange om Aaret paa Landet ligesom i Kjøbstæderne. Dette Lovforslag vil imidlertid omtrent udrette det Samme, og jeg skal derfor paa det Bedste understøtte det og anbefale det til det høitærede Thing.

Lindberg: Jeg blev noget overrasket ved at høre, at det, den ærede Forslagsstiller tilstgter ved dette Lovforslag, var at berede Veien for at Forældrene kunne lade være at lade deres Børn confirmere i 14 Aars Alderen, og udsætte det saa længe de ville; thi det er dog ganske klart baade af hans og de Andres Mening, som have udtalt sig her i Sælen, at Lovforslaget nærmest skulde gaae ud paa at forberede en bedre Stilling for den fattigere Classes Børn paa Landet, men det er ganske vist, at dersom de skulle hjælpes, saa maae de ogsaa hjælpes saaledes, at de kunne blive confirmerede saa snart som muligt. Det er ikke meget let, at Nogen paa Landet tager et Tyende i sin Tjeneste, førend det er confirmeret; thi det forudsættes altid, at det er confirmeret i 14 Aars Alderen, saa vil det indtræde i en senere Tid, og den Tid, som da gaaer med, hvori de skulle søge Undervisning hos Præsten, vil forstyrre deres Tjenestetid. Det har derfor vist sig allevegne paa Landet, at der er en langt større Begærlighed, navnlig iblandt Befolkningen i den fattigere Klasse, efter at faae deres Børn confirmerede i en yngre Alder end 14 Aar, end at de skulle stræbe efter at faae Tiden udsat over 14 Aars Alderen, og derfor, dersom Forslaget var gaaet ud paa at afhjælpe dette, som virkelig trykker paa den fattigere Deel af Befolkningen, der-

som det enten var gaaet ud paa, at der blev confirmeret i det mindste 2 Gange om Aaret, eller dersom det gik ud paa, at der skulde aabnes en lettere Afgang for de Forældre, der havde Børn, som de ønskede confirmerede, og som mødte en Modstand, enten hos deres Sognepræst eller i Skolecommissionen for at faae dem udfkrevne af Skolen, til uden den allermindste Vanskelighed at kunne lade deres Børn confirmere i et andet Sogn hos en eller anden barmhjertig Præst, thi saadanne Nogle er der ogsaa til paa Landet; dersom Lovforslaget paa en eller anden Maade var gaaet i den Retning, saa synes mig det havde været meget bedre, men nu forudsætter det tværtimod og gjentagende, at Udskrivningen af Skolen skal stee efter en forudgaaet Examen, og saa skulle Børnene være i Bestiddelse af saadanne Kundskaber, som svare til deres Gyner; dersom man forudsætter, at et saadant Barn kan møde nogensomhelst Modstand eller Chicaneri, enten af den Ene eller den Anden, som har med disse Ting at bestille, saa er der aabnet en langt videre Vej for dem til at gjøre det; thi de kunne da sige: BARNET kan vel ganske godt, men det har saa gode Gyner, at hvis det havde besøgt Skolen flittigere og aldrig forsømt, saa kunde det have været meget bedre, og derfor ville vi endnu beholde det i Skolen, for at det kan oprette, hvad det har forsømt; og sjøndt det er 14 Aar gammelt, saa udfkrive vi det ikke. Altsaa, uagtet den ærede Forslagsstiller tilstggede at skaffe en Frihed, saa aabner han her en Uvej for saadanne Folk, som ville lægge Hindringer i veien for den borgerlige Frihed; han aabner Døren for dem til at indføre Tvang. Imidlertid skal jeg, som jeg bemærkede før, ikke sætte mig imod Forslaget; er der Nogen, der kan have Gavn af det, saa kunne de for mig gjerne faae det, men jeg kan hverken indrømme, at det er heldigt affattet eller klart i sig selv, og heller ikke er det undgaaet min Opmærksomhed, at det meget let kan anvendes til Skade for den Deel af Befolkningen, som det stgter til at skulle gaae.